

2022. november 20.
Krisztus király

A szívünk királya

Ma, az egyházi év utolsó vasárnapján, Krisztust, a mindenség királyát ünnepli az Egyház, és a katolikus hívők, akik szerte a világon különböző országokban és különböző uralmak alatt élnek, arra gondolnak, hogy mindannyian Isten országához tartoznak és Krisztus szelíd uralma egyesít minden benne hívő keresztény embert.

Nyilvános működésének kezdetén a sátán megkísérti Jézust. Felviszi egy magas hegyre és ott a sátán azt mondja Jézusnak, hogy minden dicsőséget és hatalmat neki ad, ha leborulva imádja. Jézus határozottan visszautasítja a kísértőt, elutasítja a felkínált hatalmat, nem kér ebből az uralomból, mert nem így akar uralkodni a világon.

Egy másik alkalommal, a csodálatos kenyérszaporítás után Jézus észrevette, hogy az emberek, akik ettek a kenyérből, „érte akarnak jönni és erőszakkal királlyá akarják tenni” (Jn 6,15). De ő félrevonult és visszament a hegyre, hogy egyedül legyen. Jézus nem akar politikai értelemben vett király lenni és elzárkózik attól, hogy népfelkiáltással királlyá válasszák.

E két jelenetből világosan látszik, hogy Jézus mind a sátán, mind az emberek által felkínált királyságot elutasítja, és ennek nagyon egyszerű oka van: igazi hatalommal valójában sem a sátán, sem a tömeg nem rendelkezik. Az igazi hatalom Isten kezében van, és Jézus egyedül Istentől fogadja el a hatalmat. Mennybemenetele előtt Jézus összegyűjtötte tanítványait egy hegyen és a következő szavakkal búcsúzott el tőlük: „Én kaptam meg minden hatalmat az égen és a földön. Menjete, te-

gytétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. És én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,18-20). Jézus Istentől kapott hatalma maradandó. A világ országainak dicsősége, amit egykoron a sátán megmutatott, időközben eltűntek. Krisztus dicsősége azonban, amely szenvedésében, halálában és feltámadásában nyilvánult meg, nem múlik el soha. Ezt a dicsőséget nevezhetjük a világ végéig velünk maradó Krisztus királyságának.

Krisztus országa nem evilági ország, ő nem földterületeken és népeken akar uralkodni, tehát királysága, királyi uralma és méltósága más, mint a földi királyoké. Ő az emberi szívekre szeretné kiterjeszteni uralmát, amely nem kényszer, hanem szelíd erő, igazságra vezető útmutatás, üdvösségre vezető igazság. Jézus Krisztus a mi életünk és szívünk egyetlen királya.

A kereszt királya

Jézus szenvedéstörténetében többször is előfordul a királyi megnevezés, illetve az a téma, hogy király-e Jézus?

A kihallgatás során Pilátus ezt kérdezi: „Te vagy a zsidók királya?” (Jn 18,34). Ezt követően a Jézust megostorozó és tövissel megkoronázó római katonák gúnyolódva mondták neki: „Üdvöz légy, zsidók királya” (Jn 19,3). Ezután Pilátus a nép elé vezeti Jézust és ezt mondja: „Nézzétek a királyotok!”, majd pedig amikor a tömeg Jézus keresztre feszítését követeli, akkor ezt kérdezi: „Keresztre feszítessem a királyotokat?” Kijelentésére a főpapok így tiltakoztak: „Nincs királyunk, csak császáruk!” (vö. Jn 19,14-15).

Pilátus azonban semmibe veszi tiltakozásukat és a keresztre a következő feliratot teteti: „A názáreti Jézus, a zsidók királya!” (Jn 19,19).

Téged látlak, Uram

Uram, Jézusom! Te vagy a mindenség királya. Hittel várom eljöveteledet és a veled való találkozást.

Tudom, hogy életem nagyszerű lehetőség arra, hogy embertársaim segítségével kimutassam irántad való szeretetemet. Mindenki, de főként a szegényekben, a segítségre szorulóknak téged akarok látni, a te arcodat szeretném felfedezni, neked akarok segíteni, téged akarok szolgálni. Segíts, hogy soha ne mulasszam el a segítségnyújtást és jócselekedeteim érdemként számítsanak majd a végső ítéleten!

Krisztus, a mindenség királya
2Sám 5,1-3
Kol 1,12-20
Lk 23,35-43

Hétfő
Jel 14,1-3.4b-5
Lk 21,1-4

Kedd
Jel 14,14-19
Lk 21,5-11

Szerda
Jel 15,1-4
Lk 21,12-19

Csütörtök
Jel 18,1-2.21-23;
19,1-3.9a
Lk 21,20-28

Péntek
Jel 20,1-4.11-21,2
Lk 21,29-33

Szombat
Jel 22,1-7
Lk 21,34-36

Advent 1. vasárnapja
Lz 2,1-5
Róm 13,11-14
Mt 24,37-44

A Baja Belvárosi Egyházközség hírlevele

Krisztus király ünnepe...

Elérkeztünk az egyházi év utolsó vasárnapjához, Krisztus király ünnepéhez. Az evangélium a történelem utolsó eseményét, az egyetemes ítéletet beszéli el. Micsoda különbség van e jelenet és Krisztus elítélése között, amikor áll bírái előtt a szenvedéstörténete során. Akkor mindenki ült és Ő ott volt megkötözve; most pedig mindenki áll és Ő ül a trónon. Az emberek és a történelem ítéletet mondtak Jézus felett; azon a napon pedig majd Krisztus fogja megítélni az embereket és a történelmet. Előtte dől el, ki marad állva és ki bukik el. Ez az Egyház változatlan hite, amelyet így fejez ki a Hitvallásban: „Eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat” és „országának nem lesz vége”. Kialakult egy atmoszféra: azt gondoljuk, hogy minden büntetlen marad, s ebből fakadón vannak, akik szakértők a törvény megszegésében, másokkal szemben korruptak vagy megengedik, hogy mások korruptak legyenek velük, azzal az önigazolással, hogy mindenki így él. Azonban a parancsokat soha nem törölték el. Egyszer eljön a nap, eljön a számadás, akár egy katasztrófa. De bizonyos értelemben nem így viszonyul mindenki Isten törvényeihez? Az emberek nyugodt szívvel szegik meg egyik parancsot a másik után, még azt is, hogy „Ne ölj!” (nem is beszélve arról, hogy „Ne paráználkodjál!”), azzal a kifogással, hogy mindenki ezt teszi. Ha a kultúra, a haladás, sőt az emberi törvény meg is engedi mindezt, Isten parancsai nem. Isten sohasem törölte el az evangélium parancsait, így hát biztonságérzetünk nem más, mint egy fatális önbecsapás. Néhány évvel ezelőtt helyre állították Michelangelo „Utolsó ítélet” című freskóját. De van egy másik egyetemes ítélet, amely szintén helyreállításra szorul. De azt nem falakra festik, hanem a keresztények szívébe. Az teljesen megfakult és romlásnak indult. „Az odaát és az ítélet tréfa lett, olyan bizonytalan eszme, hogy az már nem befolyásolja az ember életét” - mondta Sören Kierkegaard.

Vannak, akik azzal vigasztalják magukat, hogy az ítélet napja túl messze van, talán évmilliókra. De az evangéliumban ezt mondja Jézus: „ostoba! Még ma éjjel számon kéri lelkedet.” (Lk 12,20)

Az ítélet témáját a mai liturgia egybeköti azzal, hogy Jézus a jó pásztor. A válaszos zsoltár így szól: „Az Úr az én pásztorom, inséget nem kell látnom.” (Zsolt 22,1-2) A jelentés világos: Ma Krisztus úgy jelenik meg előttünk, mint jó pásztor; azon a napon pedig majd, mint bíró. Most az irgalom ideje van itt, de eljön majd az igazságosság ideje. Döntsünk, míg van időnk! (R. Cantalamessa)

Múlt vasárnap volt templomunk megáldása... (Részlet a plébánosi köszöntőből)

Főtisztelendő Érsek Úr, Tisztelt Államtitkár Úr, Helyettes Államtitkár Asszony, Képviselő Úr, Alelnök Úr, Polgármester Asszony!
Mindannyian Tisztelt Vendégeink,
Kedves Atyák, Kedves Hívek!

Templomunk épületének közel 260 éves történetében voltak kevésbé dicsőséges napok is. És itt nem csak az 1840-es tűz-vészre gondolok, amikor Baja Város épületeinek 90%-a leégett, köztük a mi templomunk is. A plébániai levéltár megőrökíti, hogy 1918 októberének elején (!) – miután 1916-ban a harangokat már elvitték – elvitték még a tető réz lemezeit is hadi célokra. Október végén pedig - nem egészen egy hónap múlva - véget ért a háború!

Ezután következett a kevésbé dicsőséges szerb megszállás időszaka, amely alatt igen szomorú külsővel várta a templom a jobb időket. A jobb idők 1922-25 között érkeztek el, amikor is a templom - városi öszszefogásból – teljes külsejében megújulhatott. E felújítás emlékét tábla jelzi a templom elülső falán. Azóta eltelt 100 esztendő, az pedig nagy idő. Ezért is különösen nagy öröm számunkra, hogy csaknem kerek 100 év után most megújulhatott templomunk tetőzete, és vele együtt a teljes külseje is! A jelenlegi felújítás mintegy 2 éven át zajlott, 2020. novembertől 2022.

novemberig. E két esztendő alatt voltak a felújításnak izgalmas pillanatai! A Bácskai Napló 2021 áprilisi számának borítóján megjelent egy humoros kép, amelyen a magas tetőn dolgozó munkásokra angyalok vigyáznak... Úgy hiszem, ez a kép – jóllehet karikatúra rajz – mindent kifejez mégis. Üzenetében igen pozitív mondani-valót sugároz! A zsoltárt juttatja eszünkbe: „Hogyha az Úr nem építi a házat, hasztalan fárad, ki építi azt...” E házat az Úr valóban építette. Emberi kezek által, de Isten kegyelméből és ajándékaiként újult meg és készült el. Mi hívő keresztény emberek minde- nek előtt az Úrnak adunk hálát és köszönjük meg a munka sikeres kivit- telezését, célhoz érését! Tudjuk azonban, hogy Isten leginkább emberek közreműködésével valósítja meg műveit és terveit a világunkban. Szeretnék ezért köszönetet mondani az emberi szellemnek és kezeknek is, amelyek megtervezték, támogatták, vezényelték és kivitelezték a munkát! A kőtemplom külsejében megújult, elkészült! Azonban **a kő az kő!** A Péter levél mondja a Bibliában: „Ha hozzá, az eleven kőhöz járultok, eleven kövek módjára ti is lelki templomná épültök” Azt kérjük az Úrtól, hogy ez a megszentelt hely, amely 260 évig gyűjtötte egybe Isten Népét a múltban, a jövőben is igazi lelki háza, otthona, befogadója legyen annak a közösségnek, amelyet az Úr gyűjt egybe hitben és szeretet- ben, hogy így, az élő lelki kövekből álló templom is egyre inkább épüljön. Köszönet érsek úrnak, hogy megáldotta templomunkat és bemutatta a hálaadó ünnepi szentmisét, köszönöm minden munkatársamnak, hogy segí- tette a mai ünnepség előkészítését, létrejöttét, megvalósulását! 2021 áprilisának vége felé, amikor a templomtető elkészült, egy idő- kapszulát helyeztünk el ácsaink segít- ségével a tető hátsó keresztjében. Az időkapszula szövege egy szép fohással fejeződik be. Kérem engedjék meg, hogy én is ezzel a fohással fejezzem be gondolataimat:

„Hirdesse e templom az utókornak: az élet rövid de Isten él örökké! Neki legyen áldás most és mindörökké!